
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

5 / 2023

Milí farníci i všichni čtenáři Rožně,

začnu dnes jedním příběhem ze života. Jako kněz chodím pochopitelně do domovů pro seniory a případně i do jiných zdravotnických zařízení. V jednom z domovů jsem byl požádán o návštěvu paní, která se sice dříve účastnila bohoslužeb, ale po úrazu byla upoutána na lůžko. Šel jsem k ní už podruhé, přesto navázání kontaktu nebylo bez problému, protože se zdálo, že mě nepoznává.

Dialog probíhal asi takto: „Moc Vás zdravím, přišel za Vámi pan farář.“ „A kde je?“ „No před Vámi, to jsem já.“ „A odkud jste?“ „Tady z Řečkovic.“ „To on už tady jednou nějaký farář z Řečkovic za mnou byl.“

„Tak to jsem byl taky já,“ řekl jsem a na paní se usmál. Ona se rozzářila a pravila: „Jste to vy, teď jak jste se usmál, tak jsem vás poznala.“

Proč o tom píšu? Začíná advent, čas očekávání a příprav na narození Ježíše Krista o Vánocích. V době Ježíšově sice byli židé plni očekávání Mesiáše, jenže když přišel, poznal jej jen málokdo. Při narození jen pastýři a mudrci. Během jeho tříletého veřejném působení se k němu sice mnozí hlásí, ale v okamžiku, kdy na ně klade vysoké nároky nebo jsou s následováním spojeny těžkosti, odcházejí pryč. Jen ti věrní, nejbližší, v něm rozpoznávají skutečného Mesiáše. Čím si je Ježíš získal? Podle čeho jej poznali? Nebyly to jen zázraky a mocné činy. Nebyly to ani jeho řeči. Marie Magdalská jej po vzkříšení poznala podle důvěrného oslovení, emauzští učedníci podle způsobu, jakým lámal chléb, apoštolové podle zázračného rybolovu. Poznali jej podle něčeho důvěrného až intimního.

Mesiáš už přišel, jeho příchod v Těle slavíme a připravujeme se na něj každý rok. Ale jsme schopni jej v tomto světě poznat? A možná ještě lépe: Je poznat na nás, že jsme učedníci Ježíše Krista? Podle čeho? Paní mě poznala podle úsměvu a nebudu zapírat, že mne to potěšilo. Kéž by nás lidé poznávali podle takových pozitivních hodnot. Podle úsměvu, dobrého srdce, přátelského gesta, vlídného chování, pozornosti vůči bližním. To jsou projevy, skrze které i my můžeme dávat druhým zakoušet, že Bůh je mezi námi. Jen se musí znovu a znovu rodit v srdci každého z nás, abychom především my sami dokázali rozpoznat jeho přítomnost.

Podle čeho mě lidé poznávají? Tato otázka nás může provázet v tomto období přípravy na oslavu svátků narození našeho Mesiáše.

Požehnaný advent přeje a žehná o. Michal +

Život ve farnosti

3. 12. 1. neděle adventní

Po mši sv. v 10 hodin bude miku-
lášská nadílka pro děti

6. 12. Svátek sv. Mikuláše

Mše svatá v 18:00

8. 12. Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu

Mše svatá v 18:00

22. 12. Mše svatá s Betlémským světlem

Mše svatá za skauty v 18:00.

23. 12. Sobota před 4. nedělí adventní

Ráno v 6:30 roráty, v 18:00 mše
svatá s nedělní platností

24. 12. 4. neděle adventní

Mše sv. pouze v 8:00

Štědrý den, vigilie Narození Páně

Mše sv. pro rodiny s dětmi v 16:00.
Půlnoční mše svatá ve 23 hodin.

* * *

Mše svatá za nemocné

- 1. prosince

Mše svatá za zemřelé

- 23. prosince

* * *

Večer chval

- v sobotu 3. 12. od 18:30.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 14. 12. po mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 14. 12. po mši svaté na faře.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v sobotu 16. 12., začátek ve 20.00.

Mládežnické chvály 4him

- v pátek 15.12. od 19:00.

Adorace za kněze a povolání

- 7.12. po ranní mši svaté.

Adorace „24 hodin s Pánem“

- 29. – 30. 12., od 19:00 do 19:00. Zapiso-
vání na webu farnosti, podmínkou ko-
nání je obsazení celého dne.

Adorace za obnovu víry ve farnosti

- v neděli od 18:30 v kostele.

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek
od 17:00.

Praxe křesťanské meditace

- každé liché úterý od 18:45

Modlitba růžence u kaple na Ořešíně

- každý čtvrtek v 18 hodin.

Modlitba růžence za mír ve světě

- 13. 12. v 17:30.

Společenství maminek

- 8. 12. v 9 hodin na faře.

Růžencová pouť okolo Ořešína

Každé 1. pondělí v měsíci ve 20:05 od ko-
nečné autobusu 70 na Ořešíně, návrat ve
21:00 zpět ke konečné.

Ministrantská schůzka

- bude 16.12. od 7:00.

* * *

Roráty

Letos budou v našem kostele roráty vždy
v pondělí, ve čtvrtek a v sobotu v 6.30
hod. Poslední roráty budou v sobotu
23.12. v 6:30. V sobotu 9., 16. a 23.12.
bude po skončení rorátů připravena pro
děti snídaně na faře.

Adventní duchovní obnova

Letos proběhne adventní duchovní obnova v naší farnosti ve dvou částech, vždy v rámci promluvy při mši svaté. 1. část, zaměřená na mládež, bude v pátek 15. 12., 2. část, zaměřená na rodiny, bude v pátek 22. 12. Mše svaté začínají vždy v 18 hodin.

* * *

Putování ikony sv. Rodiny

Od 1. neděle adventní 3. 12. až do svátku sv. Rodiny 31. 12. bude ve farnosti putovat ikona sv. Rodiny. Vždy od neděle do středy nebo od středy do neděle bude mít u sebe ikonu některá z rodin, a u ní se bude modlit za rodiny, zvláště z naší farnosti. Po skončení stanovené doby ikonu předávají dalším. Od 24. 12. bude ve dnech předávání změna (27. - 30. 12. mše sv. v našem kostele nebudou). Tabulka na zapísání je na oltáři sv. Rodiny.

* * *

Předvánoční svátost smíření

Čtvrtek 14. prosince od 16 do 18 hod.
Zpovídat budou i zpovědníci z jiných farností.

Pátek 15. prosince od 17 hod.

Středa 20. prosince od 16 hod. - přednostně pro děti!

Čtvrtek 21. prosince od 7:15 do 8:00.

Pátek 22. prosince od 17 do 18 hod.

Sobota 23. prosince od 17 do 18 hod.

Možnost přijmout svátost smíření je také v ostatní všední dny vždy půl hodiny před každou mší svatou.

Betlémské světlo

V brněnské katedrále na Petrově bude přivítání v neděli 10. 12. 2023 v 9:00.

V naší farnosti bude světlo přivítáno v pátek 22. 12. při mši svaté za skauty v 18:00.

Pro Betlémské světlo si můžete přijít na Štědrý den od 9:00 do 10:00 do kostela, od 10:00 do 11:00 na obvyklá místa v naší farnosti a po celý den také k hlavnímu křížů na řeckovickém hřbitově.

* * *

Vánoční bohoslužby v našem kostele

24. 12. Vigilie Narození Páně, Štědrý den

dětská mše sv. v 16:00 hod.

půlnoční mše sv. ve 23:00 hod.

25. 12. Slavnost Narození Páně

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00

26. 12. Svátek Svatého Štěpána

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00, žehnání vína

31. 12. Svátek Svaté rodiny

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00, obnova manželských slibů

1. 1. Slavnost Matky Boží Panny Marie

mše sv. v 8:00 a v 10:00 s vysláním koledníků Tříkrálové sbírky

Prohlídky betlémů

25., 26. prosince a 1. ledna, vždy od 15 do 17 hodin, v další dny půl hodiny před mší svatou.

* * *

Otevřený kostel

Od začátku adventu nastane menší změna v možnostech návštěvy kostela.

Zatím bylo zvykem, a Bohu díky za to, že kostel je vždy otevřen pod věží až po mříž. Od první neděle adventní chceme zkusit kostel více zpřístupnit pro všechny, kdo se

chtějí přijít pomodlit či jen zklidnit a na chvíli utéci z chaosu okolního světa. Od první neděle adventní bude tedy možné přijít hlavním vchodem do kostela, který bude přístupný až po provaz u předních lavic. Presbytář bude navíc hlídat alarm. Chceme to zkusit zatím do Vánoc a uvidíme, jak se tento experiment osvědčí. Otevření kostela bude v tomto rozsahu:

Čtvrtek

- od mše svaté v 7 hodin až do 18:00.

Pátek

- od 7:00 do večerní mše svaté v 18 hod.

Sobota

- od mše svaté v 7 hodin až do 18:00.

Neděle

- od 11 hodin až do 18:00.

V ostatní dny zůstane otevřený vchod pod věží jako dosud.

Věřím, že tato změna bude k užítku nejen pravidelným návštěvníkům kostela.

o. Michal

Prosba - nedělní katecheze pro děti

Milí rodiče dětí, které se účastní nedělních katechezí, obracíme se na vás s prosbou.

Vzhledem k omezené kapacitě sakristie prosíme, abyste na katechezi posílali pouze děti od 3 let, které to již zvládnou samy, do 3. třídy ZŠ včetně. Pro tuto věkovou skupinu jsou tyto katecheze určeny. Děkujeme za pochopení.

Katechetky farnosti

Kdo ponese obětní dary

Je velmi dobře, když dary ke mši svaté – chléb a víno – přinášejí k oltáři věřící, protože tak vyjadřují svou spoluúčasť na eucharistické oběti, kterou církev slaví. Obětní průvod navíc symbolizuje církev

putující, která je na cestě za svým Pánem. Znázorňuje také, že se odevzdáním něčeho svého chceme stát podobnými Kristu, který ve mši pro nás dává sám sebe (www.liturgie.cz).

V našem kostele je zvykem, že obětní dary přináší ten, na jehož úmysl je mše sv. sloužena. Tento úkon má i osobní charakter: Je symbolickým přinesením všech vlastních a osobních těžkostí, nedostatků, ale i úspěchů a díky na oltář k proměnění. Tuto možnost však dosud ne každý využívá. Důvodem může být i to, že o ní ani neví, protože se do farnosti přistěhoval a tuto praxi nezná. Aby nedocházelo k rozpakům, kdo dary ponese, dohodli jsme se na posledním setkání pastorační rady, že budu již při zapisování úmyslu tuto možnost nabízet.

Vzhledem k tomu, že před mší sv. není možné zjišťovat, je-li zadavatel úmyslu v kostele skutečně přítomen, budou na stolečku s obětními dary také kartičky s vyobrazením misky s hostiemi a konviček s vínem a vodou. Pokud bude zadavatel úmyslu na mši sv. přítomen a bude si přát obětní dary k oltáři nést, zmíněné kartičky si ze stolečku s dary vezme k sobě a po mši sv. vrátí zpět.

Zůstanou-li kartičky na stolečku, bude to výzva pro ostatní přítomné farníky, aby se této služby bez váhání ujali.

Helena Kosmáková

Pastorační asistentka

Milí bratři a sestry, jak se ještě dále dočtete, naše farnost se co do různých pastoračních aktivit, rozhodně nemá za co stydět. Spíš naopak. Děje se toho zde opravdu hodně, a kdybych měl všechny činnosti vyjmenovat, byl by to opravdu dlouhý seznam.

Po zralé úvaze, modlitbách a prosbách k Duchu svatému o pomoc se nabídl řešením, jak ulehčit leckdy přetíženému faráři a zároveň nějakým způsobem začít koordinovat pastorační aktivity. Od ledna nastoupí do farnosti na poloviční úvazek jako pastorační asistentka sestra Mgr. Lucie Chytilová.

Náplň práce a rozsah kompetencí pochopitelně ještě doladujeme, ale už teď je zřejmé, že nudit se opravdu nebude. Možná se dočkáte i toho, že na faře budou v některé dny v týdnu oficiální úřední hodiny, ale více až ve vánočním vydání Rožně.

Rozhodnutí zaměstnat sestru Lucii schválily a podpořily i obě farní rady. Smlouva bude zatím na půl roku, a pak si řekneme, jestli byla naplněna očekávání všech stran, případně co změnit a kam se posunout.

Díky sestře Lucii za ochotu pracovat pro farnost a už se těším na spolupráci.

o. Michal

Farní Charita informuje

Od říjnového vydání Rožně se v charitní pokladničce pod kůrem vybralo 3399,- Kč. Všem dárcům srdečně děkujeme.

Moc děkujeme také těm z vás, kteří jste donesli použité dioptrické brýle. Celkem se podařilo nashromáždit 146 ks. Pošleme je do jedné pražské optiky, kde je proměří, popíší a zašlou do Afriky. Tam poslouží lidem, kteří si tuto pro nás běžnou a samozřejmou věc nemohou dovolit.

Byly bychom moc rády, kdyby se letos podařila zopakovat loňská úspěšná adventní akce, a sice pečení a následná roznáška vánočního cukroví do domovů pro seniory. Proto se obracíme na ty z vás, které rády pečete a byly byste ochotné se

o své výrobky podělit. Loni nikdo z vás nechtěl ingredience na cukroví zaplatit, avšak naše nabídka na proplacení nákupního seznamu, případně i nakoupení všeho potřebného a dovozu k vám domů stále trvá. Prosíme, kontaktujte nás co nejdříve s nákupním seznamem na pečení nebo do neděle 17. 12. doneste do sakristie hotové cukroví s paragonem a kontaktem na vás. Spojíme se s vámi a domluvíme se na předání peněz za suroviny. Cukroví by mělo být suché, aby vydrželo až do Vánoc, tedy typu perníčky, vanilkové rohlíčky, linecké, zázvoroky atd., žádné krémové a pudinkové náplně.

Děti z náboženství se postarají o jeho zabalení a prosíme opět mládež, nejlépe i hrající na nějaký hudební nástroj, jestli by byla ochotná seniory v předvánočním týdnu v doprovodu dospělých navštívit. Návštěvy jsou naplánovány na čtvrtek 21. a pátek 22. 12. dopoledne vždy v doprovodu otce Michala a ochotných dobrovolníků.

Milá mládeži, hlase se tedy rovnou u otce Michala. Loni toto předvánoční kole-dování přineslo plno radosti a silných zá-žitků nejen nemocným a seniorům, ale i všem, kdo se na akci podíleli.

Naše kontakty jsou uvedené na nástěnce farní Charity pod kůrem.

Děkujeme předem všem dobrodincům a přejeme vám všem požehnanou adventní dobu.

Za FCH Irena Prokšová a Jana Prchalová

* * *

Darujte vzdělání a naději dě-tem z nejchudších zemí světa

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho. Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Jménem bezmála 2,5 milionů dětí v nichž zůstává naděje živá díky jídlům, která pomáháte prostřednictvím Mary's Meals podávat, Vám přeji šťastné a požehnané Vánoce.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř 2 a půl milionu dětem na celém světě a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč.

Vytvořme společně novou tradici a prostřeme u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost.

Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.MistoUVanocnihoStolu.cz.

* * *

FULL of LIFE 2024 – Pošli to dál

Rádi bychom vás pozvali na další ročník farního festivalu FULL OF LIFE, který se uskuteční v sobotu 18. 5. 2024 od 14 hodin opět na parkovišti před kostelem na Palackého náměstí. Už teď se můžete těšit na velmi známé osobnosti spojené s hudbou, ale také řečníky, kteří se rádi a ochotně sdílí o tom, jaký Bůh je a co pro ně vykonal.

Letošní téma festivalu bylo "Nech se obdarovat" a řada z nás se opravdu obdarovat nechala. A pokud jsme poznali, že máme určitá obdarování, že máme co nabídnout druhým, tak se nebojme těchto darů využít. Proto také téma příštího festivalu bude "Pošli to dál", neboli ne-nechme si tuto radost pro sebe a pošleme ji dále.

Za organizační tým

Petr a Jana Handlarovi

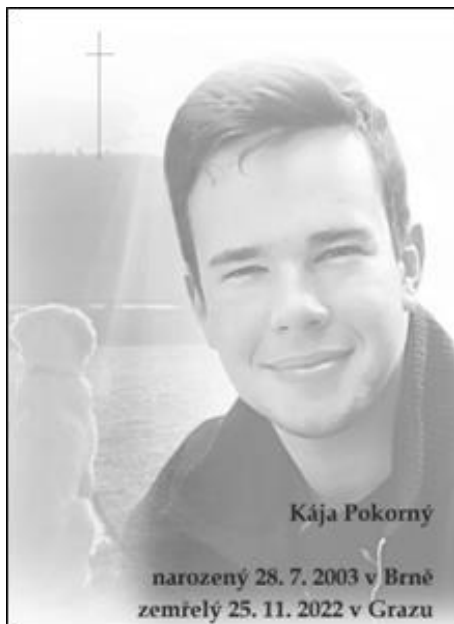
Poděkování

Prosím, přijměte velké poděkování za podporu naší rodiny při tragickém úmrtí syna Káji Pokorného. Děkujeme za všechny modlitby, za vzpomínky na něj...

Kája byl hodný kluk, studoval gymnázium v Tišnově, aktivně sportoval, byl pracovitý, ale hlavně měl moc rád všechny lidi kolem sebe...

Tomu, co se stalo, když zmizel, a následně tragicky odešel dne 25. 11. 2022, nikdo nerozumíme.

Zůstal jen nepřekonatelný smutek a naděje, že se s ním setkáme v Božím království.

*Ditta a Karel Pokorní, rodiče, sourozenci
Alžběta a Aleš*

Z pastorační rady farnosti

Nová pastorační rada je už několik měsíců na světě a ještě tu s vámi a pro vás několik let bude. Seznam členů najdete na nástěnce vzadu v kostele a na farním webu. Se svými připomínkami a náměty k projednání nás můžete kontaktovat osobně, na e-mailu prf.reckovice@gmail.com nebo je vhodit do označené schránky pod kůrem. Už jsme stihli několik setkání, zápisy z nich i ze setkání budoucích najdete na adrese bit.ly/prf-reckovice.

Když jsem v prvním kole voleb do pastorační rady dostal nějaké hlasy, tak jsem se hodně rozmyšlel, jestli nominaci přijmout a znovu kandidovat. Hledal jsem smysl toho všeho tak intenzivně, že z toho moje Jana byla na prášky. :-) Ovšem dnes můžu říct, že jsem rád, že jsem nepodlehł pochybnostem. Nová pastorační rada hýří nápady a entuziasmem tak, že je radost být u toho. A všichni v radě budeme rádi, když čas od času obětujete nějakou tu modlitbu za to, aby nám to co nejdéle vydrželo.

Byl jsem před několika týdny na setkání zástupců pastoračních rad s biskupem Pavlem. Znovu jsem si díky němu připomněl, že se v naší farnosti děje tolik dobrých věcí, akcí a aktivit, že nám všichni široko daleko mohou závidět. A to je paráda!

Jenže každá mince má dvě strany a rub téhle mince je v tom nenápadném zvrtném zájmenu „se“. Ono se totiž nic neděje samo, za každým „děje se“ se skrývá čas a energie konkrétních obětavých lidí, kteří toho leckdy mají naloženo až nad hlavu. A když se stane, že čas dojde a energie se vyčerpá, nenajde se nikdo, kdo by je nahradil. A to je škoda...

Není to žádná raketová věda, ale v podstatě úplně jednoduchá matematika. Kdyby se nenašli táboroví vedoucí, skončí farní tábor. Když se nenajde nikdo, kdo by

se ujal farní kavárny, tak si v neděli po mši na faru ke kávě popovídat nezajdeme. Když se nenajde nikdo, kdo by si vzal na starosti živý betlém, tak jednoduše žádný nebude. Když se nenajde nikdo, kdo by byl ochotný strávit s dětmi noc na faře, tak děti prostě o tenhle zážitek přijdou. A takhle bych mohl pokračovat donekonečna...

Takže prosím, když vás napadne jakýkoliv způsob, jak ve farnosti přiložit ruku k dílu, překonejte lenost, pohodlnost, trému, obavy, strach nebo jakýkoliv jiný důvod, proč to neudělat, a zapojte se. A velké díky vám všem, kteří to tak už děláte.

Pavel Rejman

* * *

PULSujeme...

Blíží se konec kalendářního roku, takže pro ty, kdo přispívají do Fondu Puls na podporu kněží jen připomínka, že je čas - pokud tak ještě neučinili- poslat slíbenou částku.

A samozřejmě je zde možnost pro další ochotné dobrovolníky se nově připojit.

S díky koordinátorky fondu

Marie Procházková a Jana Šimonovská

* * *

Farní Google skupiny

Už téměř čtyři roky funguje farní Google skupina Chlapi Řečkovice, která je otevřená pro všechny muže ve farnosti. Princip je jednoduchý: Každá zpráva odeslaná na skupinovou e-mailovou adresu přijde na e-mail všech členů skupiny, jejichž počet se aktuálně blíží ke stovce. Prostřednictvím skupiny se zveme na akce pивní i duchovní, setkání pracovní i modlitební, hledáme účastníky křížových cest nebo adorací a obecně si tady dáváme vědět o

všem, co je potřeba co nejrychleji sdělit co největšímu počtu chlapů.

Vzhledem k tomu, že nám, chlapům, se skupina osvědčila, jsme nedávno založili skupinu Ženy Řečkovice, která by mohla podobným způsobem fungovat pro ženy v naší farnosti.

A proč vlastně Google skupiny? Protože se podle mého názoru jedná o efektivní způsob komunikace. Sice se navzájem informujeme na webu, v ohláškách nebo v Rožni, ale kontrola doručené pošty má u většiny z nás přece jenom o něco vyšší frekvenci než návštěva farního webu, účast na nedělní mši svaté nebo čtení Rožně.

Administrátorem chlapské skupiny jsem já, administrátorem dámské skupiny moje hezčí polovička, takže pokud se budete chtít ke skupinám připojit, obraťte se na nás, a to buď osobně, nebo e-mailem na prejman@seznam.cz a janarejmanova@seznam.cz. Uvítáme také upozornění na nováčky ve farnosti, které bychom mohli i tímto způsobem do našeho společenství vtáhnout. Využijme této příležitosti, jak být více v kontaktu!

Pavel Rejman

JESUS CHRIST SUPERSTAR

- muzikál v našem kostele

Milí farníci,
dovolte mi vás krátce informovat o tom, jaká kulturní akce se již nyní chystá na Velikonoce 2024.

Letos tomu bylo právě 50 let od premiéry filmu Jesus Christ Superstar z pera autorů Webber-Rice se zpěvákem Tedem Neeleym v hlavní roli. K tomuto úctyhodnému výročí jsme se rozhodli, se souhlasem z Biskupství brněnského i souhlasem našeho otce Michala, uvést ve čtyřech brněn-

ských kostelích upravenou muzikálovou verzí v českém překladu, kterou možná znáte v podání Dana Bárty, Kamila Střihavky a Bary Basikové.

Přijměte tedy tímto pozvání na premiéru, která by měla proběhnout u nás v kostele sv. Vavřince v neděli 14. dubna 2024. Další termíny a detaily k vystoupení budeme průběžně zveřejňovat. V tomto ohledu mi dovoluňte ještě vznést malou prosbu na vás: pokud vás chystaná akce zaujala, velmi oceníme jakoukoliv pomoc, především s financováním projektu. Bude potřeba finančně pokrýt pronájem techniky, výrobu kostýmů, zajištění kulis a podobné provozní náklady. Vstupné na všechna vystoupení bude dobrovolné a veškeré finanční prostředky, které zbydou, bychom rádi věnovali brněnskému hospici sv. Alžběty.

Dále tímto chci oslovit i všechny zpěváky ve věku od 13 do 50 let, kteří by měli zájem si zazpívat v této inscenaci, ať neváhají oslovit mě nebo moji manželku Lidušku.

Kontakt na mě je:
antonin.hadrava@gmail.com.

Antonín Hadrava

Advent a umělá inteligence

V únoru jsem od kamaráda dostal email s předmětem: „Máš po namáhavé práci.“ Zadal tenkrát umělé inteligenci příkaz „napiš kázání pro kněze na neděli“ a poslal mi výsledek s dovětkem: „...tak prosím, jedno kázáníčko na tuto neděli a jedno na Květnou neděli, pokaždý to vygeneruje nové! kdybys to přečetl v kostele, nikdo nic nepozná...“

On i já jsme se tehdy divili, jak věrohodně umí AI kázání vytvořit.

Vzpomněl jsem si na to dnes a napsal jsem umělé inteligenci Chat GPT jednodu-

chý požadavek: „Napiš článek o významu Adventní doby pro farní časopis“.

A umělá inteligence na to v několika sekundách:

„Adventní doba přináší do našich životů očekávání a přípravu na vánoční svátky. Je to čas, kdy se zastavujeme, zamýšlíme nad významem Vánoc a hledáme hlubší spojení s naším duchovním životem. Během těchto čtyř týdnů se nám nabízí příležitost otevřít srdce, posílit naše společenství a prožít období radosti, lásky a naděje.

Adventní doba začíná nedělí blízko 30. listopadu a končí Štědrým dnem. Symbolicky nám připomíná období očekávání příchodu Ježíše Krista. V každém týdnu rozsvěcujeme jednu svíčku na adventním věnci, což symbolizuje postupné přibývání světla ve tmě. Tímto způsobem si připomínáme, že Kristus je světlem, které proniká do našich životů.

V adventním období se mnozí věřící angažují ve společných modlitbách, přípravě na společné liturgie a také v dobročinnosti. Je to čas, kdy se můžeme zamyslet nad tím, jak můžeme být lepšími lidmi, jak přinést radost druhým a jak se více otevřít lásce a milosrdenství.

Význam Adventu je tedy mnohostranný – nabízí nám spirituální obnovu, připomíná nám hodnoty očekávání a radosti, a zároveň nás povzbuzuje k aktivnímu naslouchání potřebám druhých. Přináší nám prostor k vnitřnímu růstu a posiluje naše společenství. Advent je také časem, kdy si uvědomujeme, že Vánoce mají hluboký duchovní rozměr, který přesahuje pouhý povrchní konzumní přístup.

Věřící v adventní době nacházejí inspiraci a sílu pro svůj každodenní život. Je to období, kdy se můžeme společně připravit na příchod Krista, nejen ve vzpomínání na jeho narození před více než dva tisíce lety,

ale i ve víře v jeho přítomnost a působení v našem životě nyní.“

Inu, je to sice umělá inteligence, možná trochu pozapomněla zmínit druhý Kristův příchod na konci věků, ale jinak snad každou větu, kterou zde GPT napsal, jsem asi už někdy někde řekl, něco i vícekrát.

Tolik Chat GPT. Přál bych sobě i vám, aby se alespoň některá tato umělá, a nejspíš z Internetu posbíraná, slova stala skutečností v našem letošním Adventu. Například abychom uskutečnili ten Adventem nabízený „prostor k vnitřnímu růstu.“ Neznašená to, že se musíme intenzívně soustředit a dávat pozor na vnitřní růst, představovat si jej a pořád jej měřit nebo sledovat. Ani nemusíme stihnout obíhat všechny adventní či spíše polovánoční akce. Růst trávy také nejde urychlit tím, že bychom povytahovali jednotlivá stébla rostoucí ze země. Stačí vyhradit a Bohu nabídnout chvíli k zastavení, spokojit se s její prostotou, nervózností a nedokonalostí ticha, s tím, že nepřišlo mimořádné vytržení či zjevení, ani neobyčejný pokoj, že se do mysli vkrádaly různé ne zrovna zbožné myšlenky, a věřit, že i v této obyčejnosti měla taková chvíle smysl, že je to také čekání na příchod Pána. Z něj pak může vyrůstat a rozvíjet se naše každodenní činnost. A že jí v Adventu nebývá málo!

Touhu po umění adventního očekávání přeje

Jindřich Kotvrda

* * *

Hlavně já!

Počasí letošní letní dovolené nebylo zrovna vydařené. Když po třech dnech deště slíbila předpověď na další den konečně trochu sluníčka, bylo tolik nápadů, co zítra podniknout. Děti se nemohly a ne-

mohly dohodnout. Lezení po skalách nebo cyklotraily? Nebo raději výlet k rybníku? Každý prosazoval svoji variantu a debata nebrala konce, až maminka rozhodla: „Teď půjdeme spát a zítra vymyslíme takový výlet, aby byli všichni spokojení.“ Z jedné z postýlek se důrazně ozvalo: „Hlavně já!“

Hlavně já. Bylo to nejdřív vtipné, ale po chvíli mi úsměv pomalu tuhl na tváři. Docházelo mi, v kolika situacích takhle uvažuji a jedním i já. Ale takhle nahlas bych to neřekla ani sama o půlnoci v tmavém lese. Až teď mi to dítě nastavilo zrcadlo, které by se možná úspěšně dalo používat i jako zpovědní. Zase mi to zatrošené ego kazí vizáž svatosti. Boj s „hlavně já“ snad nikdy neskončí? Kolikrát už si člověk vyhrnoval rukávy a doufal, že tentokrát už konečně...

A potom stačí pár koláčků na míse, poslední parkovací místo před domem nebo možnost povýšení v práci, a něco (nebo někdo?) tam vevnitř mi šeptá: Hlavně já. Sice každou neděli vyznáváme v Cedu, že věříme v Boha všemohoucího (vše mohoucího!), a tolikrát jsme už slyšeli, že nás miluje, ale už je to pro nás jako obraz, který se léty prověšel až k neviditelnosti, jak trefně píše Štěpán Smolen ve svých Pominutých chválách. Jednou možná nějaké nebe bude, ale já chci svůj malý ráj tady a teď. Lepší vrabec v hrsti. A také, já si přece zasloužím něco lepšího než ti druzí. Přece ten růženec třikrát týdně, a do kasičky přispívám, a ve třetí lavici vlevo už mám vysezené místočko.

Ale každé drobné potěšení, která mi přistrkuje moje „hlavně já“, za chvíli vyprchá a rozhlížím se po dalších. Trapistický mnich Thomas Merton to říká trochu složitě, ale dobře vystihuje, o co tady jde: „Štěstí, které hledáme jen pro sebe, nikdy nenajdeme, protože štěstí umenšené tím,

že se rozdělí, není dost veliké na to, aby nás učinilo šťastnými.“

A že si zasloužím něco lepšího? Ve skutečnosti jsme na tom všichni tak, jako kdybychom si stoupli na vlas a mysleli si, že už jsme blíž k nebi. A čím dřív se s tím srovnáme, tím dřív budeme vnitřně o něco svobodnější, jako úplně malé děti, které vědí, že všechno mají od svých rodičů.

Nedávno mi zpovědník řekl větu, která mě zasáhla naprosto přesně. A snad mě i trochu osvobodila od toho „hlavně já“: „Pán Bůh ti dává přesně ty milosti a přesně v takové míře, jak to potřebuješ. Kdyby ti dal jen o malinko víc, shořela bys pýchou.“ A tak si to opakují, když mi ten opičák vevnitř ukazuje prstem věci nebo schopnosti, které má někdo jiný než já, a namlouvá mi, že bych byla šťastnější, kdyby...

Ve skutečnosti může žízeň mého srdce uhasit jen nekonečná láska. Pater Pio z Pietrelciny se modlil takto: „Toto moje srdce je tvoje - můj Ježíši, vezmi toto mé srdce, naplň ho svou láskou a potom se mnou udělej, co chceš.“

-maš-

* * *

Z farní knihovny

Velký rozvod nebe a pekla

Na počátku rozhodnutí přečíst si knihu C. S. Lewise *Velký rozvod nebe a pekla* byla snaha, aby snacha Alenka měla radost. Kniha se jí totiž velmi líbila, a věnovat čas myšlenkám, které druhé oslovují je láskou k nim.

V knize je psáno, že jestliže se snažíš přeskochit do věčnosti, jestliže se ptáš, na konečný stav věcí, nemůže ti být odpovězeno, pro tvoje smrtelné uši. Přesto asi každý máme svoji soukromou představu o tom, jak bude po smrti. C. S. Lewis ve své

představě polemizuje s universalismem, pohledem, že všichni budeme spaseni. Používá k tomu různé příběhy, kdy účastníci zájezdu z předpekli do přednebí nejsou schopni změnit svoje pozemské uvažování, a to jim právě brání ve vstupu do ráje.

Já se počítám k universalistům, neb si myslím, že nebyl-li jsem proměněn setkáním s Láskou během životní pouti, určitě budu proměněn setkáním s ní v okamžiku smrti. Logickým průvodním jevem této proměny je pocit studu, který patří do očištěnce. Tohle jsem našel u Baal Šem Tova či Marty Robinové.

Co se mi ještě líbilo, bylo mudrování o čase a naší svobodě. O tom, že dogma o předurčení ukazuje zcela správně, že věčná skutečnost nečeká na budoucnost, aby se stala skutečností, ale tím také ukazuje na ztrátu svobody, která je nám darem, jímž se nejvíce podobáme svému Tvůrci. Na to odpovídá C. S. Lewis podobenstvím o čase, který je obráceným dalekohledem, v kterém vidíme maličké obrázky našeho života, jednotlivé volby a následky našich voleb, ale naše svoboda není v těchto jednotlivých volbách a krocích, ale v celém tom obrovském prostoru, který bychom bez obráceného dalekohledu nespátřili. V Prostoru, ve kterém *žijeme, pohybujeme se a jsme*.

Církev tradice, reforma

Kniha Tomáše Petráčka *Církev, tradice, reforma* je knihou o II. vatikánském koncilu, o době před ním a následné reflexi na něj. Krátce bych z ní popsal život George Tyrrella z doby předkoncilní.

Od devatenáctého století sledujeme v Evropě radikální sekularizaci, se kterou se ale paradoxně objevuje nový fenomén konvertitů. Lidí, kteří jsou schopni a ochotni opačného duchovního pohybu

než okolní svět. Ve Francii jsou to například Charles Foucauld či Charles Peguy, v Anglii Goerge Tyrrell (1861-1909). Ten prožil dvě konverze. Nejprve v osmnácti letech z anglikánství k ultramontánnímu katolicismu, který nekompromisně odmítal moderní dobu a „její omyly“. Stal se profesorem filosofie na jedné jezuitské koleji, kde se dostal do prvních sporů s představenými, protože nepřednášel podle manuálů novoscholastiky, ale obrací se přímo k dílu Tomáše Akvinského. Je přeložen do Londýna, kde prožil druhou konverzi. Problém je v tom, jak měla Církev v té době reagovat na měnící se okolní svět. Jednou možností je uzavřít se do systému pozdně středověké teologie a kultury, který nereaguje na nové politické a sociální realie a myšlenky, které nabízejí řešení těchto nových problémů, označit za neslučitelné s katolicismem jako takovým. *Jenže středověký svět je pryč, je mrtvý, a katolicismus se přece nemůže připoutat k mrtvole a žít dál.* V tomto případě Církev selhává rezignací na přizpůsobení forem hlásání radostné zvěsti a pastorační služby na část evropské společnosti, na snahu obejmout, rozlišit, přetvořit a pokřtít moderní dobu a kulturu. Co není přijato, nemůže být proměněno. Druhou možností je, že náboženství respektuje moderní vědy a vybízí ke kritickému myšlení, jehož výsledkem je syntéza toho, co ob stojí ve starém i novém. Přestat redukovat křesťanství na teoretický myšlenkový konstrukt, ideologii, ale soustředit se na žitou víru, autentickou náboženskou zkušenost. Nikoliv teologové, ale světci jsou experti víry. Toto je výsledek druhé Tyrrellovy konverze.

A důsledkem je nucené opuštění Tovarýšstva Ježíšova, exkomunikace a

odepření církevního pohřbu. Jeho přítel, kněz Henri Bremond, je za to, že v civilních šatech pronesl modlitbu za zemřelého a udělil mu požehnání na cestu, tvrdě potrestán.

Nikdy to nebylo jednoduché, není-liž pravda, Tomáši Petráčku.

Honza V.

Gustovo okýnko

Moje maminka

Každý máme svou maminku. Nejdříve je plná elánu, když jsme malí a stará se o nás. Postupem času však i máma zestárne a víc než radosti ji navštěvují zdravotní problémy a opouští ji síly.

I moje maminka takto svůj život prožívá, ale dostala i zvláštní dar. Před pěti roky, na Slavnost Zvěstování Páně, zaslechla při práci v kuchyni, jak někdo krásně zpívá. Prošla celý byt a vyšla i na balkon. Zpěvačky nenašla, ale všude slyšela, jak neznámý a pro ni neviditelný sbor zpívá „Budíž vděčně velebena, Matko Boží...“ Od toho dne téměř každý večer prožívá maminka společenství „cherubínů“. Maminka říká, že tak krásné hlasy v životě neslyšela. „Její sbor“ je k ní dokonce tak laskavý, že jí zazpívá i takovou píseň, kterou si sama přeje. A pokud se máma začne modlit, cherubíni utichnou, nechťejí rušit. Možná tomu nevěříte, ale já ano, mamince věřím.

Nevím, kudy vede cesta k takovému daru, ale maminka většinu času tráví modlitbou, protože oči ani sluch jí už moc neslouží. Tyto řádky píšu s jejím svolením, možná někoho povzbudí.

Maminka sama říká: „Mám ráda zázraky.“

Augustin

Z Porta až na Konec světa aneb Máma s rolničkou

V cestopisech jsem četla, že na dlouhých trecích dostávají hikeři přezdívky. Přemýšlela jsem, jaké jméno bych dostala já. Nu, já bych přeci byla Máma s rolničkou! Nedlouho před tím, než jsme vyrazili na svatojakubskou pouť, mi dovezla kolegyně z Tchaj-wanu dárek, malou rolničku. A já už tehdy věděla, že se jí dostane čestného místa na mém batohu a bude nás svým zvoněním povzbuzovat, když budeme unavení a svolávat, když bude čas jít dál.

Úterý 15. 8. (18,6 km; Porto - Vilar de Pinheiro): Den našeho poprvé. Děti poprvé jely nočním rozjezdem. Poprvé Žlutým autobusem na letiště. Poprvé letěly letadlem – já trnula, aby se nebály, ale ony při vzletu výskaly radostí. Poprvé v Portugalsku. Na letišti jsme potkali prvního poutníka. Koupili jsme si v portské katedrále průkazy poutníka (credencialy) a poprvé jsme se cítili jako opravdoví poutníci.

Středa 16. 8. (22,5 km; Vilar de Pinheiro - Póvoa de Varzim): Den úžasu. Nemohli jsme uvěřit tomu, že jsme tady, že jsme nahodili batohy na záda a vyrazili po žlutých značkách. Užasle pozorujeme nezvyklou přírodu, přivykáme svěží vůni eukalyptů, procházíme prvními kamennými městy. Honzík našel Elišce hůl a ta ji nedala z ruky až do odletu (a půlku propašovala v batohu až domů). Potkali jsme dva poutníky z Itálie. Odpočívali jsme se v chrámech se slavnostně vyzdobenými sochami v záplavě květů. A dorazili jsme k oceánu. Děti zapoměly, že je pálí chodidla a běžely po hrubém písku až do jeho šumících vln. Koupili jsme si mušle hřebenatky, symbol putujících po svatojakubské cestě.

Čtvrtek 17. 8. (35,35 km; Póvoa de Varzim - Mar): Den oceánu. Dnes jsme putovali po většinu dne okolo oceánu. Slunce svítilo o sto šest, pod nohama písek, na dohled šumící pěna přílivu a ve vzduchu slaná vůně. Nádhera.

Pátek 18. 8. (29,18 km; Mar - Viana do Castelo): Den rozmarného počasí. Ráno nás přivítal teplý letní den, ale postupně se ochlazovalo. Když jsme lanovkou vyjeli na kopec do vyhlášené ubytovny svaté Lucie, zahalila nás mlha, dešť a zima jak v provincii.

Sobota 19. 8. (24,4 km; Viana do Castelo - Vila Praia de Âncora): Den zkoušek. Manžela v noci rozbolel zub, vydal se proto na místní pohotovost. Vzhledem k vytrvalému dešti vzal dvě mladší děti s sebou, že za námi dojedou vlakem. Putovali jsme s Honzíkem sami, nikde ani živáčka. Přežili jsme setkání s toulavým psiskem, které chtělo ochutnat naše nožky. Potkali jsme osamělou Mexičanku, která však chůzi v lijáku brzy vzdala. Na zbytek rodiny jsme čekali na nádraží v Carrecu. Manželovi v nemocnici nepomohli, nakonec si kus zaníceného zubu odlomil sám. Eliška se nachladila, dostala laryngitidu a celou noc jsem u ní probděla.

Neděle 20. 8. (22,75 km; Vila Praia de Âncora - Gondarém): Den osamění. Manžel s dcerkou cestovali vlakem, bylo jim bídně. Já šla sama s kluky krásnou cestou podél oceánu. V Caminha jsme zašli do katedrály na mši a bylo mi při ní líto, že na tak krásném místě nemůžeme být všichni spolu. Nepotkali jsme za celý den jediného poutníka!

Pondělí 21. 8. (24,86 km; Gondarém - Tui): Den příslibů. Ráno se manžel s Eliškou cítili lépe a vyrazili s námi na cestu, ale po pár kilometrech odpadli a pokračovali vlakem. Svižně jsem šlapala s kluky podél krásné řeky Minho. Ve Valenci jsme se zase všichni shledali a přešli most do Tui, prvního španělského města na trase.

Úterý 22. 8. (39,1 km; Tui - Redoncela): Den zkoušky největší. Po chladných dnech bylo náhle 38 stupňů ve stínu a čekala nás naše nejdelší trasa. Marodi se rozhodli absolvovat ji s námi, ale sáhli si až na dno. Galicii jsem si zde zamilovala na první pohled. Slyšeli jste někdy nad ránem hrát v zamíženém lese dudáky? Večer se nám nedařilo dostat do zaplaceného ubytování, ale potkali jsme laskavého muže, který nás nenechal ve štychu.

Středa 23. 8. (24,5 km; Redondela - Pontevedra): Den únavy materiálu. Honzíkovi se začal rozpadat batoh a měl z toho strašný vztek. Maminka běžela s nákupem za dětmi, přehlédla nerovnost na silnici a vymkla si kotník. Chvilí po ní i Eliška. Manžel se v hotelu rozčiloval, že chce svou vlastní postel. Večer se nám ve starobylé katedrále dostalo zvláštního požehnání a zase bylo dobře.

Čtvrtek 24. 8. (31,85 km; Pontevedra – Caldas de Reis): Den zástupu poutníků. Od rána jsme šli v davu putujících, brzy nám chyběla samota prvních dní. Procházeli jsme krásnými vinicemi. Vojta došel v sandálech, rozpadly se mu botasky. Ve městě stál Intersport a ve výprodeji měli jedny krásně modré tenisky přesně v jeho velikosti.

Pátek 25. 8. (24,81 km; Caldas de Reis - Padrón): Den očekávání. Blížíme se k cíli. Přibývá poutníků. Příroda je stále krásná, ale Honzíkova začala bolet noha. Na konci října zjistil, že si zde přivodil únavovou zlomeninu, ale srostla prý výborně. Ještě, že jsem s sebou vzala tejpky.

Sobota 26. 8. (34,6 km; Padrón – Santiago de Compostela): Den vděčnosti. Neuvěřitelná síla nás popoháněla vpřed. Kilometry rychle ubíhaly a odpoledne jsme stanuli na nádvoří před katedrálou. Splnil se nám sen. Bylo to úžasné. Elišce se rozpadly tenisky a víte, kolem čeho jsme kráčeli večer na ubytování? Decathlon City. A jediné botičky ve slevě jí padly jako ulité.

Neděle 27. 8. (6,37 km; Santiago): Den splněných snů. Nedělní bohoslužba s vůní kadidla. Jedno chladivé objetí od svatého Jakuba. Naposled jsme se setkali s Mexičankou, která došla až dnes. Nakoupili jsme dárky pro naše blízké, sobě trička a manželovi koláč. Dopřáli jsme si den odpočinku a děkovali za zázraky a požehnání, kterých se nám cestou dostalo.

Pondělí 28. 8. (27,02 km; Santiago de Compostela - Negreira): Den aprílového počasí. Ráno svítilo sluníčko a rozverný ledňáček se koupal v kašně. Za městem spadly první kapky deště. A po zbytek dne střídavě sluníčko – liják, a tak pořád dokola. Ale stejně to stálo za to.

Úterý 29. 8. (37,75 km; Negreira - Picota): Den s vůní kravinců. Ráno ještě poprchalo, ale během dne všechny louže vysušilo sluníčko. Trasa vedla přes zemědělské usedlosti a voněla po kravách. Dorážela na nás hejna much a pro kravince nebylo kam si sednout.

Středa 30. 8. (32,7 km; Picota - Cee): Den úchvatné přírody. Procházeli jsme nádhernou krajinou, připadali jsme si jak na stránkách National Geographic. Obešli jsme zrezivělou elektrárnu a brzy nás opět přivítaly nádherné výhledy na hladinu oceánu a útes s majákem.

Čtvrtek 31. 8. (27,17 km; Cee - Finisterre): Den završení. Jsme vděční, že jsme došli až sem. Poutí na Konec světa jsme získali čas celou pouť uzavřít. Dosáhli jsme Konce světa, je čas vrátit se domů. Večer jsme se při zapadajícím slunci u majáku v duchu loučili se vším, co nás trápilo a co zde chceme navždy zanechat.

Pátek 1. 9. (5,74 km; zpět do Porta): Den návratu. Ráno jsme při východu slunce stáli u sochy poutníka a přemítali nad tím, co nám pouť dala a co si chceme odnést zpět do našich životů. Vojta se v serpentínách z Finisterry rekordně poblíl v autobuse. Hodiny při čekání na autobus do Porta pak utekly jako nic. Je super, že můžeme jen sedět a koukat kolem sebe.

Sobota 2. 9. Letíme domů! Ranní rozloučení s Portem, přesun na letiště. Letadlo nabralo zpoždění a my jen zázrakem stihli autobus, který v tu dobu měl být už daleko za Vídní. Celou cestu mi v hlavě zněla slova: Bůh se postará. Tolik zázraků jako na naší pouti jsem nikdy nezažila. Byla to skutečně neuvěřitelná cesta. Vystupujeme z noční linky. Jsme u domu, když odbíjí půlnoc.

Neděle 3. 9. Ráno se vzbudíme krásně odpočatí ve voňavých a pohodlných postelích. Kráčíme na nedělní mši a naši pouť tím nadobro uzavíráme. Sedíme na svých obvyklých místech a připadáme si tak stejní, a přitom tolik jiní.

(Podrobněji o naší cestě na: <https://hamernikova.blog.idnes.cz>)

Veronika Hamerníková

Informace z FER

Vyhrnuli jsme rukávy

Kdo zná ten krkolomný pozemek farnosti ležící nad Zamilovaným hájkem (který se nám kvůli jeho strmosti a zanedbanému stavu nepodařilo pronajmout) pochopí, s jak velkými obavami jsme s otcem Michalem svolávali brigádu na jeho vyčištění. Občas se nám stalo, že se nás na práci sešlo jak do mariáše a to je pak smutná dřina. O to větší radost jsem měl, když jsem na srazu v sobotu 4. listopadu viděl tu spoustu ochotných tváří. A to nejenom mužů, ale i celé rodinky s malými pomocníky. Když jsme o pár minut později přišli pod svah, i tak se mi zatajil dech. Tuhle džungli máme dnes zdolat? Než jsem stačil vytáhnout křoviňák s pilovým kotoučem na horní konec, už se všichni bez říkání zakousli do změti propletených křovisek všech možných druhů. Někdo řezal, jiný sekal. Vykopával kmeny i s kořeny. Kdo neměl náradí, tahal větve na hromadu. Práce to byla náročná, ale jistě požehnaná. Myslím, že nikdo nemohl uvěřit, že v poledne bylo hotovo. A ještě jsme si stihli dát uprostřed malou svačinku a kávu s rumem, který otec Michal donesl. Opravdu díky všem!

Za námi zůstal vyčištěný svah s překrásným výhledem na město. Je na něm ale ještě

spousta práce s výsadbou a obnovením záhonů. Místo je to ale moc pěkné. Tak pokud by měl někdo zájem o zahrádku kousek od domu, neváhejte se ozvat.

Z FER bych chtěl informovat, že již máme konečně vydané stavební povolení na přestavbu bývalé farní kůlny. Společně jsme ji v loňském roce zbořili a moc bych chtěl všechny poprosit, aby se v příštím roce, až vyhlásíme brigádu, zapojili do stavby. Připomenu, že by měla vzniknout multifunkční budova, ve které budou dvě garáže na pronájem, dílna, dvě krytá stání pro auta našich kněží a krytý venkovní prostor pro setkávání, který doplní již existující zázemí klubovny s kuchyňkou a umožní tak pořádání téměř jakékoli farní akce. V části nad garážemi a dílnou vznikne zkušebna pro farní scholu a další hudební formace farnosti. Velmi rádi bychom co největší část stavby zvládli vlastními silami tak, abychom ušetřili co nejvíce finančních prostředků. Všechno svépomocí udělat nejde, tak uvítáme řemeslníky, kteří by se mohli do stavby zapojit. Prosím ozvěte se otci Michalovi nebo mně (proks@pfm-group.cz), abychom věděli, s kým můžeme počítat. Po Novém roce vás budeme informovat. Předem velký dík.

Už nyní v zimě však musíme udělat jednu nemilou věc, a to pokácet ořech a třešeň, které jsou na farní zahradě. Nikoho z nás to netěší, ale bohužel není možné se stromům při stavbě vyhýbat.

Prosíme, aby se ozvali ti, kdo by se tohoto úkolu byli schopni za poskytnuté dřevo ujmout.

I zde předem děkuji.

Za FER přeji všem požehnaný advent.

Petr Prokůš

Naším dětem

Milé děti, milí čtenáři,

na začátek adventu mám pro vás k zamyšlení čtyři důkazy, že se všichni občas chováme (a zvlášť k našemu Nebeskému tatínkovi) jako malá miminka. Jedno takové miminko totiž zrovna doma máme, a tak si to uvědomuji každý den.

1) Když něco chceme a modlíme se za to, ať už je to uzdravení, pomoc při těžkostech, pomoc ve škole, ve vztazích nebo něco jiného, a nedostaneme to hned nebo aspoň v nějaké dohledné době, zlobíme se nebo jsme nešťastní a pláčeme. --- Naše miminko, když chce mlíčko, spát, hrát si, přenést jinam, podat hračku, pomoci nebo se potulit a nedostane to hned, taky hned brečí nebo se rozčiluje. Trpělivosti zatím moc nemá.

2) Když už něco chceme a modlíme se o to, představovali bychom si to dostat nejlépe naservírované přímo do klína. Když se musíme ještě k tomu snažit a nejde to úplně hladce, býváme z toho pěkně rozmrzelí. --- Našemu miminku taky všechno neservírujeme přímo pod nos, chceme totiž, aby se muselo snažit, aby se učilo novým pohybům a věcem, aby sílilo a rostlo. Ale miminku se to občas taky nelíbí a bývá pěkně rozmrzelé.

3) Občas toho od našeho Nebeského otce chceme spoustu, od malých drobností po velké věci, a zlobíme se, když všechno nedostáváme. I přes všechnu naši snahu a všechny modlitby se nám něco pořád nedaří, něco pořád nemáme. --- Naše miminko chce taky spoustu věcí, zapnutou žehličku, talíř guláše, babiččiny zlaté hodiny, tátovu flašku od piva, čistící prostředek na okna... A přes všechnu jeho snahu nám to sdělit a přes nešťastné natahování to vše dostat nemůže, protože by mu ty věci mohly ublížit. Protože je na to zatím malé a ještě nenastal správný čas.

4) Někdy nás potká něco nečekaného, těžkého a bolestivého. Třeba nás potká úraz nebo nehoda, přijdeme o někoho blízkého. Pláčeme a ptáme se, proč se nám to děje. Nechápeme to. --- Naše miminko bereme k paní doktorce na očkování. Směje se a hraje si, a pak najednou ucítí bodnutí do nožičky. Lekne se a pláče, proč se mu to děje. Vůbec nechápe, že ta malá bolístka teď ho ochrání před těžkými nemocemi a bolestmi v budoucnu.

Miminko rychle roste, sílí a brzy začne i plno věcí chápat. --- A co my? My všichni jsme děti Boží, ale nemusíme být vyloženě ukřižovaná miminka.

Začíná advent, a to je krásná příležitost začít se učit trochu větší trpělivosti ve všem, co děláme a o co usilujeme. Trochu více se snažit, používat své síly a talenty, které jsme dostali. Trochu více důvěřovat našemu Nebeskému tatínkovi a jeho plánům pro nás. Věřit, že Pán naše modlitby slyší a naši snahu vidí, ale že nás má tak moc rád, že neplní každé naše přání, ale pomáhá nám v tom, co je pro nás skutečně dobré, a dává nám toho mnohem víc, než o co žádáme.

Přeji Vám všem požehnané prožití adventní doby.

Terka

Adventní hra - u jeslí se svatým Františkem

Milé děti, milí farníci,

letos uplyne 800 let od doby, kdy sv. František z Assisi o Vánocích umístil do stáje mezi živá zvířata skutečnou rodinu s dítětem. Proto je sv. František považován za zakladatele tradice pořádání živých betlémů, která se rozšířila do mnoha zemí a přetrvala až dodnes.

Během letošní adventní hry si chceme sv. Františka a jeho betlém připomenout. František žil v absolutní chudobě. Považoval to za veliký dar od Boha. Zřejmě proto, že chudoba dokáže osvobodovat od závislosti na věcech a lidech, pomáhá vidět, co je v životě nejdůležitější. To je také poselství každého betléma.

Každý adventní týden nás budou inspirovat slova písně Učiň mě, Pane, nástrojem (Kancionál, č. 928), která je napsána podle Františkovy modlitby. K motivu betlémské jeskyně budeme po celý advent přidávat pastýře, ovce a hvězdy. Na Štědrý den pak přibude Svatá rodina a narozený Ježíš, které můžeme symbolicky pozvat k sobě domů, abychom s nimi prožívali nejen vánoční svátky, ale i celý život.

Pravidla hry:

- V kostele je připraven prázdný betlém a košíky s adventními úkoly na každý týden (pro děti a pro dospělé).
- Vezmi si domů jednu kartičku s adventní výzvou a snaž se splnit alespoň jeden uvedený úkol. Každou adventní neděli budou v kostele nachystané nové kartičky.
- Za splněný úkol přidáme k betlému daný symbol (pastýře, hvězdu, ovečky).
- Na Štědrý den (letos o 4. neděli adventní) se umístí do betléma Svatá rodina. Vezmeme si domů poslední sadu výzev s obrázkem Svaté rodiny, symbolicky ji tak pozveme „k sobě domů“, abychom s ní prožili vánoční svátky.

Pořad bohoslužeb do konce roku 2023

3.12.	Ne	1. neděle adventní	7:15	na úmysl dárce
			8:30	za živou a zemřelou rodinu
			10:00	za živou a zemřelou rodinu Liškovu a Bělouškovu a za pana Dušana
4.12.	Po		6:30	za farní společenství
5.12.	Út		18:00	za zemřelou manželku
6.12.	St	sv. Mikuláš	18:00	za živou a zemřelou rodinu Vofiškovu a Cahovu
7.12.	Čt		6:30	za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.12.	Pá	Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu	18:00	za zemřelého Josefa Kazdu, Antonína Tomáška a živou rodinu za rodinu Mitrengovou
9.12.	So		6:30	za zemřelého Jiřího Pavelku a živou rodinu
10.12.	Ne	2. neděle adventní	7:15	za zemřelou manželku
			8:30	za živou a zemřelou rodinu Lukáškovu a Trávníčkovu a Boží požehnání pro živé rodiny
			10:00	za farní společenství
11.12.	Po		6:30	za Boží požehnání a dary Ducha Svatého pro bratra
12.12.	Út		18:00	za zemřelou Marii Lengálovou a živou rodinu
13.12.	St		18:00	za zemřelého Jana Eliáše a jeho živou rodinu
14.12.	Čt		6:30	za nenarozené děti, jejich rodiče a klaníme se pro nás vtělenému a narozenému Slovu
15.12.	Pá		18:00	za zemřelého syna Zdeňka a rodinu Helánovu a Krezkovu na poděkování za 30 let života
16.12.	So		6:30	na poděkování
17.12.	Ne	3. neděle adventní	7:15	za farní společenství
			8:30	za zemřelého manžela, bratra, rodiče a živou rodinu a Boží požehnání
			10:00	za zemřelé Marii a Antonína Březinovy a živou rodinu Kráčmarovu a Březinovu
18.12.	Po		18:00	za zemřelou Boženu Navrátilovou, její rodiče a sourozence
19.12.	Út		6:30	za živou a zemřelou rodinu Kovařovu, Schwarzovu, Štěpánkovu a Svánovskou
20.12.	St		18:00	na úmysly dárců
21.12.	Čt		6:30	za zemřelého Václava a Marii Literákovy a živou rodinu
22.12.	Pá	<i>Betlémské světlo</i>	18:00	za farní evangelizační buňky za skauty
23.12.	So		6:30	za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
		<i>Mše z 4. neděle adventní</i>	18:00	na úmysly dárce
24.12.	Ne	4. neděle adventní	8:00	za všechny kněze, kteří sloužili a slouží v naší farnosti
		Štědrý den	16:00	za farní společenství
		Vigilie Narození Páně	23:00	za živou a zemřelou rodinu Škvařilovu a Kubicovu
25.12.	Po	Slavnost Narození Páně	7:15	za farní společenství
		Boží hod vánoční	8:30	na poděkování
		sv. Štěpán	10:00	za Boží milosrdenství pro ty, kdo zemřeli vlastní rukou
26.12.	Út		7:15	za zemřelého manžela, bratra a živou a zemřelou rodinu
			8:30	za nemocného bratra
			10:00	za zemřelé rodiče Jarmilu a Františka Dosedlovy, sestru Marušku a živou a zemřelou rodinu Dosedlovu, Snášelovu a Hesovu
31.12.	Ne	Svátek Svaté Rodiny	7:15	za farní společenství
			8:30	na poděkování za dar života s prosbou o dary Ducha Svatého
			10:00	na poděkování za 70 let života a za Boží požehnání

Srdčný dík za všechny příspěvky, přejeme Vám požehnaný advent a úspěšnou přípravu na oslavy narození Božího Syna!